

Development of Model of Good Governance Appropriate to Culture of Sub-district Administrative Organizations in Phetchaburi Province

Widchayut Pimtanorm*
Supanut Subnawin*

(Received Date: July 5, 2021, Revised Date: September 6, 2021, Accepted Date: September 9, 2021)

Abstract

This research aims to: 1) study the good governance and the organizational culture, 2) study the relationship between the good governance and the organizational culture, and 3) propose the model of the good governance appropriate to the organizational culture of sub-district administrative organizations in Phetchaburi Province. By using a mixed methods research. For quantitative study, the sample group consisted of 337 personnel of sub-district administrative organizations in Phetchaburi Province. The data were analyzed by using percentage, mean, standard deviation, and Pearson's correlation coefficient. For qualitative study, the data were collected from 15 key informants consisting of the administrators of the sub-district administrative organizations in Phetchaburi Province, selected by using purposive sampling method and then the obtained information was presented in descriptive form. The research results were as follows: 1) model of good governance appropriate was at the highest level in overall and in each aspect. And, the organizational culture was at a high level both in overall and in each type, 2) there was positive relationship at a high level ($r = 0.806$) with statistical significance at the 0.01 level between the good governance and the organizational culture, and 3) from the results of the data synthesis, the model of good governance appropriate to the culture of sub-district administrative organizations in Phetchaburi Province included the following aspects: emphasis on participation through all sectors, operation and administration under government regulations, and strategic vision and social responsibility.

Keywords: Model Development, Good Governance, Organizational Culture,
Sub-District Administrative Organization

* Public Administration Student, Faculty of Humanities and Social Sciences, Phetchaburi Rajabhat University

** Associate Professor Dr., Faculty of Humanities and Social Sciences, Phetchaburi Rajabhat University

การพัฒนารูปแบบหลักธรรมาภิบาลที่เหมาะสมกับวัฒนธรรม ขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเพชรบุรี

วิษุทธิ์ พิมพ์ถนอม *

ศุภณัฐ ทรัพย์นวิน *

(วันรับบทความ: 5 กรกฎาคม 2564/ วันแก้ไขบทความ: 6 กันยายน 2564/ วันตอบรับบทความ: 9 กันยายน 2564)

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาหลักธรรมาภิบาลที่เหมาะสมและวัฒนธรรมขององค์การ 2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างหลักธรรมาภิบาลที่เหมาะสมกับวัฒนธรรมขององค์การ และ 3) เสนอการพัฒนารูปแบบหลักธรรมาภิบาลที่เหมาะสมกับวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเพชรบุรี โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน ในส่วนของการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเพชรบุรี จำนวน 337 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเพชรบุรี จำนวน 15 ท่าน ที่ได้จากการเลือกแบบเจาะจง แล้วนำมาเขียนเป็นข้อมูลเชิงพรรณนาความ ผลการวิจัยพบว่า 1) หลักธรรมาภิบาลที่เหมาะสมขององค์การภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด และวัฒนธรรมองค์การขององค์การภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 2) หลักธรรมาภิบาลที่เหมาะสมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับวัฒนธรรมขององค์การ อยู่ในระดับสูง ($r = 0.806$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 3) การพัฒนารูปแบบหลักธรรมาภิบาลที่เหมาะสมกับวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเพชรบุรี จากผลการสังเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมผ่านทุกภาคส่วน ด้านการดำเนินการและบริหารงานภายใต้ระเบียบทางราชการ และด้านการมีวิสัยทัศน์เชิงกลยุทธ์ พันธะความรับผิดชอบต่อสังคม

คำสำคัญ: การพัฒนารูปแบบ, หลักธรรมาภิบาล, วัฒนธรรมองค์การ, องค์การบริหารส่วนตำบล

* นักศึกษาสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

** รองศาสตราจารย์ ดร., คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

บทนำ

ธรรมาภิบาล (good governance) เป็นแนวคิดสำคัญที่นำมาใช้เป็นแนวทางในการบริหารงานภาครัฐและการปกครองของไทยในปัจจุบัน ซึ่งแนวคิดนี้จะช่วยสร้างความแข็งแกร่งให้กับประเทศชาติ ในอันที่จะรองรับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกและภาวะวิกฤติได้อย่างทันเหตุการณ์ สำหรับประเทศไทยแนวคิดในการพัฒนาหลักธรรมาภิบาลมีการกล่าวถึงเป็นระยะในแวดวงวิชาการตั้งแต่ช่วงก่อนการใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540 - 2544) (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ม.ป.ป.) อย่างไรก็ตามแนวคิดดังกล่าวยังไม่แพร่หลายนัก โดยมีเหตุผลสำคัญ 2 ประการคือ แนวคิดยังขาดความชัดเจนและคนส่วนใหญ่ยังไม่สนใจมากนัก เมื่อประเทศไทยต้องประสบปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจทำให้รัฐบาลให้ความสนใจกับแนวคิดธรรมาภิบาลอย่างจริงจัง โดยพิจารณาเห็นถึงความจำเป็นที่ประเทศชาติต้องมีธรรมาภิบาล ซึ่งเป็นองค์ประกอบในการบูรณะสังคมและประเทศ เพื่อพลิกฟื้นภาวะเศรษฐกิจ สร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศ เพื่อรองรับกระแสการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ได้อย่างทันเหตุการณ์ โดยเชื่อว่าหากมีการเร่งสร้างธรรมาภิบาลในภาคราชการและประชาชนแล้วจะเป็นกลไกเสริมสร้างความเป็นธรรมและเป็นที่ยอมรับนับถือของประชาชนผู้รับบริการและจะเป็นกลไกที่มีระบบการบริหารที่ดี และตัวนำให้ภาคอื่นในสังคมได้แก่ ประชาชนและธุรกิจเอกชนมาร่วมกันพัฒนาบ้านเมืองด้วยความเต็มใจและเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ, 2555, น. 3)

องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง มีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ได้ตามกฎหมาย โดยองค์การบริหารส่วนตำบลมีความสำคัญต่อชุมชนในลักษณะที่เป็นองค์กรพื้นฐานของท้องถิ่นและเป็นกลไกที่สำคัญต่อการบริหารการพัฒนาในระดับตำบล (วิรัช วิรัชนิภาวรรณ, 2552, น. 79) องค์การบริหารส่วนตำบลทุกแห่งต่างยึดหลักธรรมาภิบาล (good governance) เป็นแนวทางการบริหารงาน ซึ่งจะเห็นได้จากการศึกษางานวิจัยในอดีต มีงานวิจัยพบว่าการยึดหลักธรรมาภิบาลเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อประสิทธิผลขององค์การ (จิตติ กิตติเลิศไพศาล, 2550, น. 4) โดยประสิทธิผลขององค์การเป็นประสิทธิผลการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามโครงการรับรองมาตรฐานการปฏิบัติราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปีพุทธศักราช 2544 ประกอบด้วย มิติของมาตรฐานทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านประสิทธิผลตามแผนปฏิบัติราชการ ด้านคุณภาพการให้บริการ ด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ และด้านการพัฒนาองค์กร นอกจากธรรมาภิบาลแล้วองค์การจะมีระบบค่านิยมของตนเองซึ่งโดยทั่วไปเรียกว่า วัฒนธรรมองค์กร (organizational culture) (Schein, 1991, p. 6) ซึ่งเป็นความเชื่อ ค่านิยม ทักษะคติ ปทัสถาน ความคาดหวังที่องค์กรกำหนดขึ้นมาเพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับปฏิบัติร่วมกันในองค์การ ปัจจุบันองค์การหลายแห่งทั้งภาครัฐและภาคเอกชนมักให้ความสำคัญต่อวัฒนธรรมองค์กรและอุดมการณ์ในการทำงานอย่างสร้างสรรค์ เพื่อให้การดำเนินงานขององค์การบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยเฉพาะองค์การที่เกี่ยวกับการให้บริการประชาชนได้มุ่งเน้นการสร้าง “วัฒนธรรมการให้บริการ” ที่ให้ความสำคัญกับการตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย องค์การจึงต้องเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพในการให้บริการ ให้สามารถตอบสนองความต้องการและสร้างความพึงพอใจ

ให้กับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมากขึ้น ทำให้องค์การเหล่านั้นประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด และสามารถพัฒนาองค์การได้อย่างมั่นคงยั่งยืน โดยสามารถประเมินผลสำเร็จได้จาก “ประสิทธิภาพองค์กร” หรือ “ผลสัมฤทธิ์การดำเนินงาน” ขององค์การ เป็นที่ยอมรับกันว่าวัฒนธรรมองค์กรเป็นปัจจัยที่สำคัญในการผลักดันให้องค์การเกิดการขับเคลื่อนการปฏิบัติไปสู่เป้าหมาย และวิสัยทัศน์ขององค์การได้ เนื่องจากวัฒนธรรมองค์กรมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมและความคิดของบุคลากรในองค์การให้ดำเนินการไปในทิศทางเดียวกัน (กัญญา วงศ์อุดร, 2549, น. 38)

องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเพชรบุรี เป็นหน่วยงานการปกครองส่วนท้องถิ่นหนึ่งที่ได้บริหารและปฏิบัติราชการโดยยึดมั่นตามหลักธรรมาภิบาล ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ.2546 และวัฒนธรรมองค์กรที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญกับการตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างเสมอภาค และเป็นธรรม อย่างไรก็ตามจากการศึกษาข้อมูลและบริบทที่เกี่ยวข้องพบว่า มีการร้องเรียนและตรวจพบการทุจริต คอร์รัปชันหลายรูปแบบขององค์การบริหารส่วนตำบล ปัญหาเรื่องการนำนโยบายธรรมาภิบาลไปปฏิบัติในหลายด้าน เช่น การปฏิบัติงานของบุคลากรภายในองค์การภายใต้วัฒนธรรมการทำงานแบบเก่าพบว่าผู้บริหารไม่ได้ใช้ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงซึ่งมีสาเหตุสืบเนื่องมาจากการปกครองบังคับบัญชาตามสายงานที่ต้องรอรับคำสั่งตามสายงานจากผู้บริหารระดับสูง ทำให้ไม่สามารถปฏิบัติงานตามวิสัยทัศน์ของตนได้อย่างชัดเจน และขาดการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานจากบุคลากร รวมทั้งไม่มีการกระจายอำนาจในการปฏิบัติงาน เพื่อให้บุคลากรในระดับต่าง ๆ ได้มีโอกาสปฏิบัติงานในหน้าที่ความรับผิดชอบของตนได้อย่างเต็มที่ตามความสามารถของตน (สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี, 2562)

จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยจึงสนใจในการศึกษาการพัฒนาปรับเปลี่ยนรูปแบบหลักธรรมาภิบาลที่เหมาะสมกับวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเพชรบุรี เพื่อให้ทราบถึงการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจนนำไปสู่รูปแบบที่เหมาะสม รวมไปถึงการส่งเสริมวัฒนธรรมองค์กรตามรูปแบบหลักธรรมาภิบาลที่เหมาะสมและการแก้ไขวัฒนธรรมองค์กรที่ไม่เหมาะสมตามรูปแบบหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเพชรบุรี ซึ่งข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาในการปรับปรุงแก้ไข และพัฒนาระบบการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลให้สามารถจัดการกับวัฒนธรรมองค์กรและการบริหารองค์การให้มีประสิทธิภาพ โดยยึดหลักธรรมาภิบาลที่เหมาะสมต่อไป

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบหลักธรรมาภิบาลที่เหมาะสมและวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเพชรบุรี
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างหลักธรรมาภิบาลที่เหมาะสมกับวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเพชรบุรี
3. เพื่อเสนอการพัฒนาปรับเปลี่ยนรูปแบบหลักธรรมาภิบาลที่เหมาะสมกับวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเพชรบุรี

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ตามประเด็น ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะรูปแบบหลักธรรมาภิบาลจากการทบทวนวรรณกรรม การเรียนรู้แบบนิรนัย หรือ “deductive method” จากแนวคิดของนักวิจัย นักวิชาการหลายท่าน นำมาสังเคราะห์เป็นตัวแปรอิสระประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่ 1) การยอมรับการดำเนินงานของทุกภาคส่วนและการรับผิดชอบร่วมกัน 2) การบริหารงานอยู่บนหลักของความชอบธรรมและโปร่งใส 3) การมีวิสัยทัศน์เชิงกลยุทธ์และพันธะความรับผิดชอบต่อสังคม 4) การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 5) กรอบกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม และ 6) ความคุ้มค่า คำนึงและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์กรและประชาชน ในส่วนวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบล ได้ศึกษารูปแบบวัฒนธรรมองค์การของคูกซ์และลาฟเฟอร์ตี (Cooke and Lafferty, 1989, p. 52) นำมาสังเคราะห์เป็นตัวแปรตาม ประกอบด้วย วัฒนธรรมองค์การแบบสร้างสรรค์ (constructive organization culture) วัฒนธรรมองค์การแบบป้องกัน-เชิงรับ (passive - defensive organizational culture) และวัฒนธรรมองค์การแบบป้องกัน-เชิงรุก (aggressive - defensive organizational culture)

2. ขอบเขตด้านผู้ให้ข้อมูล

2.1 ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ

กลุ่มประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเพชรบุรี จำนวน 2,135 คน (สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรี, 2562)

การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเพชรบุรี ทำการสุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณกลุ่มตัวอย่างของทาโร ยามานะ (Yamane, 1973, p. 125) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 337 คน จากนั้นใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (simple random sampling)

2.2 ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (key information) ได้แก่ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเพชรบุรีหรือบุคคลที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลมอบหมาย และบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเพชรบุรี จำนวน 69 แห่ง

โดยกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ที่เป็นตัวแทนในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญในลักษณะแบบเจาะจง จำนวน 15 อบต. ที่เป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเพชรบุรีหรือบุคคลที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลมอบหมายและบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเพชรบุรี แห่งละ 1 ท่าน ซึ่งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้รับรางวัลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการบริหารจัดการที่ดีและมีผลการประเมินประสิทธิภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ในเกณฑ์สูง

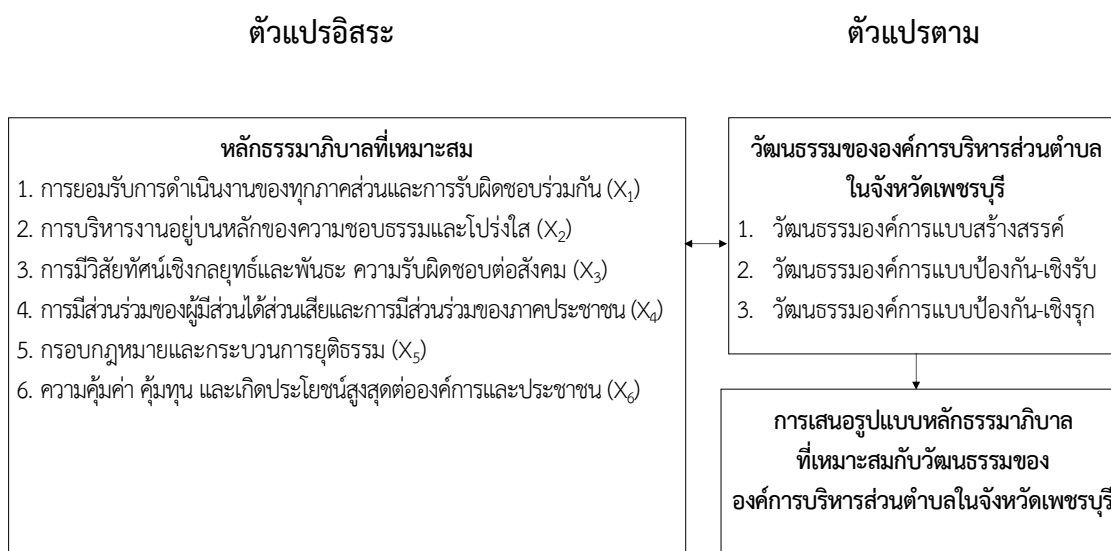
3. ขอบเขตด้านพื้นที่ทำการศึกษาวิจัยเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเพชรบุรี มีจำนวนทั้งสิ้น 69 แห่ง

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาในการทำวิจัยตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน 2562 ถึง เดือนพฤศจิกายน 2563 รวมระยะเวลา 12 เดือน

กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรม แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับหลักธรรมาภิบาลจากนักวิชาการหลายท่านนำมาสังเคราะห์เป็นตัวแปรในการวิจัย สรุปเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยได้ ดังภาพที่ 1 ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน (mixed methods research) ประกอบด้วย การวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) มีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

1. การวิจัยเชิงปริมาณ

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเพชรบุรี จำนวน 2,135 คน (สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรี, 2562) ผู้วิจัยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณกลุ่มตัวอย่างของทาโร ยามาเน่ (Yamane, 1973, p. 125) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 337 คน เมื่อผู้วิจัยได้ดำเนินการสุ่มที่เป็นตัวแทนจากผู้บริหารกับบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเพชรบุรี เพื่อนำมากำหนดเป็นสัดส่วน (proportional stratified random sampling) จากนั้นใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (simple random sampling) โดยใช้วิธีจับสลากจากรายชื่อผู้บริหารกับบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเพชรบุรี

เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย 4 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจ (checking) ตอนที่ 2 รูปแบบหลักธรรมาภิบาลที่เหมาะสมขององค์การบริหารส่วนตำบล ตอนที่ 3 เกี่ยวกับวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบล ลักษณะแบบสอบถามตอนที่ 2 และตอนที่ 3 เป็นแบบการวัดค่าแบบมาตราส่วน ประมาณค่า 5 ระดับ และตอนที่ 4 เป็นคำถามแบบปลายเปิดให้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะ ทำการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Objective Congruence : IOC) อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 จากนั้นนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้บริหารและบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดเพชรบุรีที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) ของครอนบาร์ค (Cronbach, 1970, p. 161) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.973

ผู้วิจัยติดต่อประสานงานกับนายกองค์การบริหารส่วนตำบล 69 แห่ง ในจังหวัดเพชรบุรี เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล พร้อมรับคืนด้วยตนเอง จากนั้นนำแบบสอบถามมาตรวจสอบความถูกต้อง และนำไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ซึ่งสถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

2. การวิจัยเชิงคุณภาพ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเพชรบุรีหรือบุคคลที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลมอบหมาย จำนวน 69 แห่ง ผู้วิจัยคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญแบบเจาะจง จำนวน 15 อบต. แห่งละ 1 ท่าน ซึ่งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้รับรางวัลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการบริหารจัดการที่ดีและมีผลการประเมินประสิทธิภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อยู่ในเกณฑ์สูง ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนตำบลต้นมะม่วง องค์การบริหารส่วนตำบลถ้ำรงค์ องค์การบริหารส่วนตำบลท่าช้าง องค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม องค์การบริหารส่วนตำบลบางขุนไทร องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านในดง องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหาด องค์การบริหารส่วนตำบลปากทะเล องค์การบริหารส่วนตำบลโพไร่หวาน องค์การบริหารส่วนตำบลไร่โคก องค์การบริหารส่วนตำบลหนองจอก องค์การบริหารส่วนตำบลหนองชุมพล องค์การบริหารส่วนตำบลหนองปลาไหล และองค์การบริหารส่วนตำบลหนองโสน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (in - depth interview) ด้วยแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (structure interview) ประกอบด้วย 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ ตอนที่ 2 แบบรูปแบบหลักธรรมาภิบาลที่เหมาะสมขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเพชรบุรี และตอนที่ 3 การพัฒนารูปแบบหลักธรรมาภิบาลที่เหมาะสมกับวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเพชรบุรี ผู้วิจัยติดต่อประสานงานกับนายกองค์การบริหารส่วนตำบล 15 แห่งที่เป็นกลุ่มที่ให้ข้อมูลสำคัญ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง จากนั้นตรวจสอบความถูกต้องแล้วนำมาเขียนเป็นข้อมูลเชิงพรรณนาความ (descriptive)

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยเป็น 2 ส่วน คือ การวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research)

1. หลักธรรมาภิบาลที่เหมาะสมขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเพชรบุรี

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของหลักธรรมาภิบาลที่เหมาะสมขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเพชรบุรี ภาพรวมและรายด้าน

หลักธรรมาภิบาลที่เหมาะสมของ องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเพชรบุรี	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการ ปฏิบัติ	ลำดับที่
1. ด้านการยอมรับการดำเนินงานของทุกภาคส่วนและการรับผิดชอบร่วมกัน	4.63	0.43	มากที่สุด	5
2. ด้านการบริหารงานอยู่บนหลักของความชอบธรรมและโปร่งใส	4.67	0.48	มากที่สุด	1
3. ด้านการมีวิสัยทัศน์เชิงกลยุทธ์และพันธะความรับผิดชอบต่อสังคม	4.63	0.51	มากที่สุด	6
4. ด้านการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	4.64	0.51	มากที่สุด	4
5. ด้านการรอบกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม	4.65	0.48	มากที่สุด	2
6. ด้านความคุ้มค่า คำนึง และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์กรและประชาชน	4.64	0.49	มากที่สุด	3
ค่าเฉลี่ยรวม	4.65	0.42	มากที่สุด	

จากตารางที่ 1 พบว่า หลักธรรมาภิบาลที่เหมาะสมในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.42) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านการบริหารงานอยู่บนหลักของความชอบธรรมและโปร่งใส ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.48) ด้านการรอบกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.48) ด้านความคุ้มค่า คำนึง และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์กรและประชาชน ($\bar{X} = 4.64$, S.D. = 0.49) ด้านการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ($\bar{X} = 4.64$, S.D. = 0.51) ด้านการยอมรับการดำเนินงานของทุกภาคส่วนและการรับผิดชอบร่วมกัน ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.43) และด้านการมีวิสัยทัศน์เชิงกลยุทธ์และพันธะความรับผิดชอบต่อสังคม ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.51) ตามลำดับ

2. วัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเพชรบุรี

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเพชรบุรี ภาพรวมและรายด้าน

หลักธรรมาภิบาลที่เหมาะสมของ องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเพชรบุรี	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการ ปฏิบัติ	ลำดับที่
1. ด้านการยอมรับการดำเนินงานของทุกภาคส่วนและการรับผิดชอบร่วมกัน	4.63	0.43	มากที่สุด	5
2. ด้านการบริหารงานอยู่บนหลักของความชอบธรรมและโปร่งใส	4.67	0.48	มากที่สุด	1
3. ด้านการมีวิสัยทัศน์เชิงกลยุทธ์และพันธะความรับผิดชอบต่อสังคม	4.63	0.51	มากที่สุด	6
ค่าเฉลี่ยรวม	4.65	0.42	มากที่สุด	

จากตารางที่ 2 พบว่า วัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเพชรบุรี ในภาพรวมมีการพัฒนาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.45) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านวัฒนธรรมองค์การแบบป้องกัน-เชิงรับ ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.48) ด้านวัฒนธรรมองค์การแบบสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.49) และด้านวัฒนธรรมองค์การแบบป้องกัน-เชิงรุก ($\bar{X} = 4.62$, S.D. = 0.51) ตามลำดับ

3. ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบหลักธรรมาภิบาลที่เหมาะสมกับวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเพชรบุรี

ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบหลักธรรมาภิบาลที่เหมาะสมกับวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเพชรบุรี

รูปแบบหลักธรรมาภิบาลที่เหมาะสม	วัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบล			รวม
	วัฒนธรรมองค์การแบบสร้างสรรค์	วัฒนธรรมองค์การแบบป้องกัน-เชิงรับ	วัฒนธรรมองค์การแบบป้องกัน-เชิงรุก	
1. ด้านการยอมรับการดำเนินงานของทุกภาคส่วนและการรับผิดชอบร่วมกัน	0.497**	0.489**	0.460**	0.526**
2. ด้านการบริหารงานอยู่บนหลักของความชอบธรรมและโปร่งใส	0.661**	0.728**	0.627**	0.732**
3. ด้านการมีวิสัยทัศน์เชิงกลยุทธ์และพันธะความรับผิดชอบต่อสังคม	0.661**	0.731**	0.657**	0.745**
4. ด้านการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	0.677**	0.684**	0.608**	0.716**
5. ด้านกรอบกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม	0.729**	0.662**	0.601**	0.723**
6. ด้านความคุ้มค่า คำนึง และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์การและประชาชน	0.682**	0.690**	0.609**	0.720**
ค่าเฉลี่ยรวม	0.756**	0.772**	0.690**	0.806**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 3 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบหลักธรรมาภิบาลที่เหมาะสมกับวัฒนธรรมขององค์การในภาพรวมมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูง ($r = 0.806$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้แก่ ด้านการมีวิสัยทัศน์เชิงกลยุทธ์และพันธะความรับผิดชอบต่อสังคม ($r = 0.745$) ด้านการบริหารงานอยู่บนหลักของความชอบธรรมและโปร่งใส ($r = 0.732$) ด้านกรอบกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม ($r = 0.723$) ด้านความคุ้มค่า คำนึง และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์การและประชาชน ($r = 0.720$) ด้านการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ($r = 0.716$) และด้านที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านการยอมรับการดำเนินงานของทุกภาคส่วนและการรับผิดชอบร่วมกัน ($r = 0.526$) ตามลำดับ

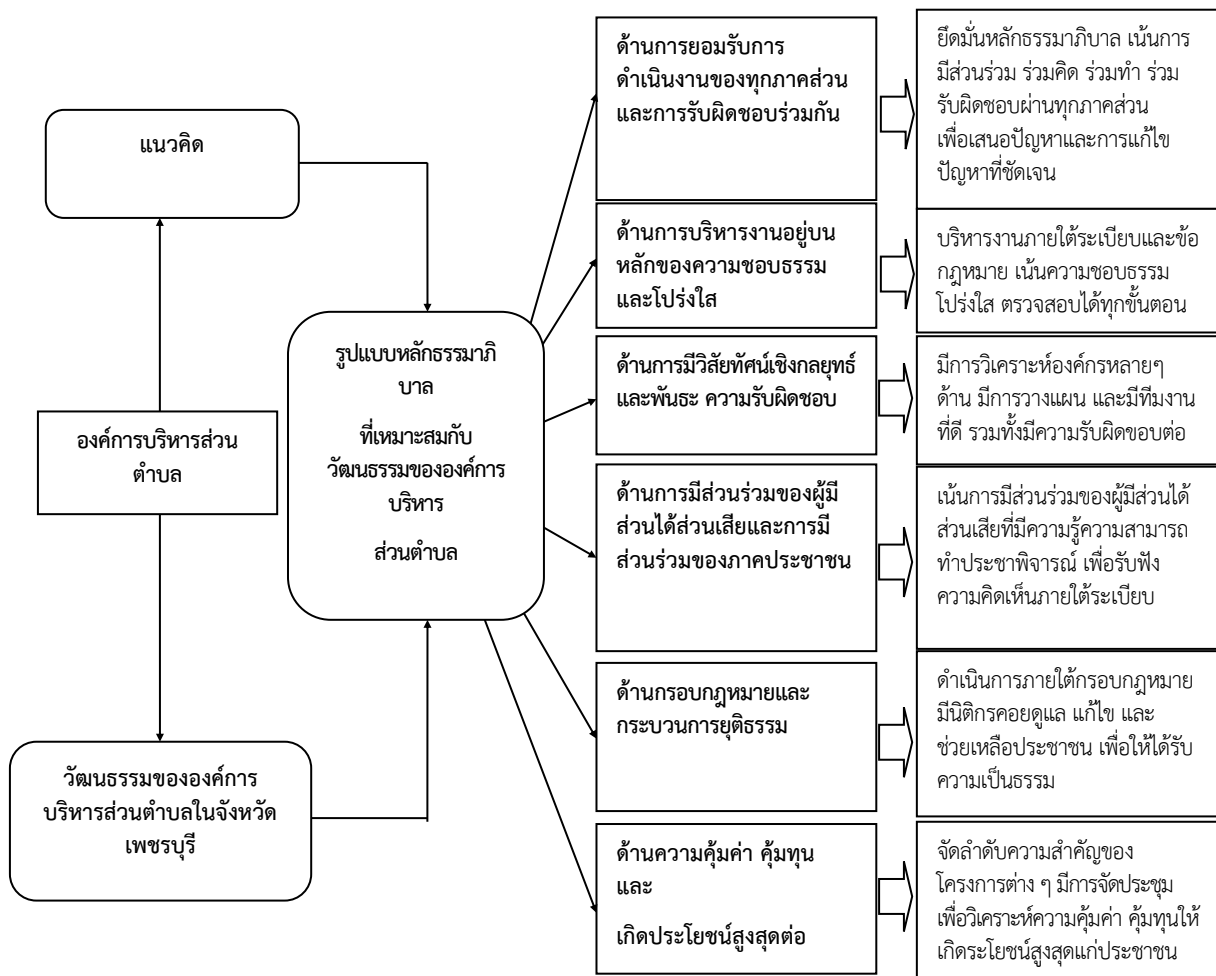

ส่วนที่ 2 ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคือ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเพชรบุรี หรือบุคคลที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลมอบหมายกับบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องของ องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเพชรบุรี จำนวน 15 ท่าน สรุปได้ดังต่อไปนี้

1. ด้านการยอมรับการดำเนินงานของทุกภาคส่วนและการรับผิดชอบร่วมกัน ผู้บริหาร องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นบริหารงานโดยยึดหลักธรรมาภิบาล เน้นการมีส่วนร่วมในการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบของทุกภาคส่วนผ่านการประชาคมหรือการทำประชาพิจารณ์ เพื่อเสนอปัญหา และแนวทางการแก้ไขปัญหาและพัฒนาตำบลร่วมกัน
2. ด้านการบริหารงานอยู่บนหลักของความชอบธรรมและโปร่งใส องค์การบริหารส่วนตำบล บริหารงานภายใต้ระเบียบและข้อกฎหมายที่กำหนดไว้ โดยเน้นความชอบธรรมและความโปร่งใส ซึ่งจะเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามาตรวจสอบการทำงานได้ทุกขั้นตอน
3. ด้านการมีวิสัยทัศน์เชิงกลยุทธ์และพันธะความรับผิดชอบต่อสังคม การมีวิสัยทัศน์เชิงกลยุทธ์ต้องมีการวิเคราะห์องค์ประกอบหลายๆ ด้าน ต้องมีการวางแผนที่ดี มีทีมงานที่ดี เพื่อให้การบริหารงานออกมาในแบบที่ต้องการ รวมทั้งมีความรับผิดชอบต่อสังคมควบคู่กันไป
4. ด้านการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การบริหารตามรูปแบบหลักธรรมาภิบาล เน้นการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีความรู้ความสามารถในการจัดประชุม ทำประชาพิจารณ์ ร่วมกัน เพื่อรับฟังความคิดเห็น ภายใต้กรอบข้อระเบียบและกฎหมาย
5. ด้านกรอบกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม องค์การบริหารส่วนตำบลบริหารงาน ภายใต้กรอบของกฎหมาย โดยมีนิติกรคอยดูแล แก้ไขปัญหาเกี่ยวกับข้อกฎหมายและช่วยเหลือ ประชาชนที่มีปัญหาเรื่องข้อกฎหมายให้ได้รับความเป็นธรรม
6. ด้านความคุ้มค่า คุ้มทุน และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์การและประชาชน การบริหาร ทรัพยากรของชุมชน องค์การบริหารส่วนตำบลให้ความสำคัญกับการจัดทำโครงการต่าง ๆ โดยมีการจัดประชุมปรึกษาหารือ เพื่อวิเคราะห์ถึงความคุ้มค่า คุ้มทุน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด ต่อชุมชน และสามารถแก้ไขปัญหาของประชาชนได้อย่างตรงจุด

สามารถนำมาสร้างเป็นรูปแบบที่เหมาะสมได้ดังนี้

ภาพที่ 2 รูปแบบหลักธรรมาภิบาลที่เหมาะสมกับวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเพชรบุรี
ที่มา: จากการสังเคราะห์โดยผู้วิจัย

จากข้อมูลการสัมภาษณ์สรุปได้ว่า แนวทางการพัฒนารูปแบบหลักธรรมาภิบาลที่เหมาะสมกับวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเพชรบุรีควรเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชน ซึ่งจะทำให้รู้ถึงสภาพปัญหาและความต้องการที่แท้จริงของประชาชน ไม่ว่าจะเป็นการจัดทำข้อบัญญัติ งบประมาณรายจ่าย และอื่น ๆ เพื่อให้เกิดความคุ้มค่า คำนึงถึงและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อชุมชน รวมทั้งการตรวจสอบผลการปฏิบัติงาน เพื่อเป็นการป้องกันการทุจริตและแสดงถึงความโปร่งใส อีกทั้งประชาชนจะได้เข้าใจถึงหลักการ การวางแผน และแผนการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลได้มากขึ้น

อภิปรายผล

1. หลักธรรมาภิบาลที่เหมาะสมขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเพชรบุรี ภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงลำดับดังนี้ ด้านการบริหารงานอยู่บนหลักของความชอบธรรมและโปร่งใส ด้านกรอบกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม ด้านความคุ้มค่า คำนึง และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์การและประชาชน ด้านการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ด้านการยอมรับการดำเนินงานของทุกภาคส่วนและการรับผิดชอบร่วมกัน และด้านการมีวิสัยทัศน์เชิงกลยุทธ์และพันธะความรับผิดชอบต่อสังคม ตามลำดับ อาจเป็นเพราะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลมีการบริหารงานอยู่บนหลักของความชอบธรรมและโปร่งใส เนื่องจากมีกรอบกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน ทำให้การบริหารจัดการโครงการต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลเกิดความคุ้มค่า คำนึง และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์การและประชาชน ในท้องถิ่น อีกทั้งยังมีการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามา มีส่วนร่วมในการดำเนินงานและรับผิดชอบร่วมกัน ทำให้ประชาชนในท้องถิ่นสามารถรับบริการสาธารณะได้อย่างทั่วถึง สอดคล้องกับ อริย์ธัช แก้วเกาะเสะบ้า (2561, น. 3) กล่าวว่า การบริหารประเทศโดยใช้หลักธรรมาภิบาลจะเป็นค่านิยมพื้นฐานหรือระบบคุณค่าสำหรับการยึดถือและประพฤติปฏิบัติเพื่อการอยู่ร่วมของสังคม กล่าวได้ว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญในอันที่จะส่งผลต่อความมั่นคงผาสุกของชนในชาติหากสังคมใดผู้นำประเทศ หรือผู้ปกครองประเทศและประชาชนมีการปกครองโดยยึดหลักธรรมาภิบาลแล้ว สังคมนั้นจะเกิดความเข้มแข็ง จะเห็นได้ว่าแนวคิดในเรื่องของธรรมาภิบาลมีการเผยแพร่และได้รับการยอมรับในการนำไปปฏิบัติใช้อย่างกว้างขวางทั้งภาครัฐและภาคเอกชน รวมถึงภาคประชาชน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของ 1) การมีส่วนร่วม 2) หลักนิติธรรม 3) ความโปร่งใส 4) มีการตอบสนอง 5) มุ่งเน้นฉันทามติ 6) มีความเสมอภาคและการไม่ละเลยบุคคลใดออกไปจากสังคม 7) มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และ 8) มีความรับผิดชอบต่อสังคมและสอดคล้องกับงานวิจัยของสุรเชษฐ์ คะสุตใจ (2553, น. 93 - 97) พบว่า ระดับการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดนครพนม พบว่า ระดับการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้แก่ หลักนิติธรรม หลักความคุ้มค่า หลักคุณธรรม หลักการมีส่วนร่วม ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน และหลักธรรมาภิบาลที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ หลักความโปร่งใส และหลักความรับผิดชอบต่อสังคม

2. ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบหลักธรรมาภิบาลที่เหมาะสมกับวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเพชรบุรี ภาพรวมมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 อาจเป็นเพราะวัฒนธรรมเป็นกลยุทธ์สำคัญในการสร้างความได้เปรียบที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการบริหารองค์กร ดังนั้นการสร้างและพัฒนาวัฒนธรรมจึงเป็นสิ่งจำเป็นโดยการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรกับองค์การบริหารส่วนตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบลกับประชาชนให้เกิดการมีส่วนร่วมในการพัฒนาองค์กร ผู้บริหารจึงควรใช้เครื่องมือทางการบริหารที่อยู่คือ หลักธรรมาภิบาลเพื่อปลูกฝังพฤติกรรมให้เกิดกับบุคลากร โดยเลือกรูปแบบให้สอดคล้องกับบริบทและความต้องการของแต่ละพื้นที่ สอดคล้องกับสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรี (2562) ที่กล่าวว่า หลักการขององค์การบริหารส่วนตำบล

มีความสำคัญต่อชุมชนในลักษณะที่เป็นองค์กรพื้นฐานของท้องถิ่น และเป็นกลไกที่สำคัญต่อการบริหารการพัฒนาในระดับตำบลได้บริหารและปฏิบัติราชการโดยยึดมั่นตามหลักธรรมาภิบาลตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 และวัฒนธรรมองค์การที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญกับการตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างเสมอภาค และเป็นธรรม อีกทั้งยังสอดคล้องกับไชน์ (Schein, 1991, p. 6) ที่กล่าวว่า วัฒนธรรมองค์การ (organizational culture) เป็นความเชื่อ ค่านิยม ทักษะคติ ปทัสถาน ความคาดหวังที่องค์กรกำหนดขึ้นมา เพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับปฏิบัติร่วมกันในองค์การ โดยแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมสำหรับตอบสนองต่อสภาพแวดล้อมขององค์การที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เพื่อให้้องค์การสามารถอยู่รอดหรือประสบผลสำเร็จ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีสกุล เจริญศรี (2558, น. 200 - 206) ที่พบว่า ปัจจัยด้านธรรมาภิบาลและปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์การมีความสัมพันธ์เชิงบวก โดยมีค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

3. การพัฒนารูปแบบหลักธรรมาภิบาลที่เหมาะสมกับวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบล ควรเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชน ซึ่งจะทำให้รู้ถึงสภาพปัญหาและความต้องการที่แท้จริงของประชาชน ไม่ว่าจะเป็นการจัดทำข้อบัญญัติ งบประมาณรายจ่าย และอื่น ๆ เพื่อให้เกิดความคุ้มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อชุมชน รวมทั้งการตรวจสอบผลการปฏิบัติงาน เพื่อเป็นการป้องกันการทุจริตและแสดงถึงความโปร่งใส อีกทั้งประชาชนจะได้เข้าใจถึงหลักการ การวางแผน และแผนการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลได้มากขึ้น อาจเป็นเพราะการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล การจัดทำงบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้าง การตรวจสอบ การประเมินผลการปฏิบัติงาน และการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร เพื่อให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับว่าด้วยการนั้น สอดคล้องกับ วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2552, น. 79) ที่กล่าวว่า องค์การบริหารส่วนตำบลทุกแห่งต่างยึดหลักธรรมาภิบาล (good governance) เป็นแนวทางการบริหารงาน อีกทั้งยังสอดคล้องกับ โกวิท พวงงาม (2559, น. 3) กล่าวว่า การปกครองท้องถิ่นเป็นการปกครองที่รัฐบาลกลางให้อำนาจหรือกระจายอำนาจไปให้หน่วยการปกครองท้องถิ่น เปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีอำนาจในการปกครองร่วมกันทั้งหมดหรือบางส่วนในการบริหารท้องถิ่นตามหลักการที่ว่า ถ้าอำนาจการปกครองมาจากประชาชนในท้องถิ่นแล้ว รัฐบาลของท้องถิ่นก็ย่อมเป็นรัฐบาลของประชาชน โดยประชาชนและเพื่อประชาชน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เทพเทว คงมะกล้า (2553, น. 123 - 125) ที่พบว่า ผลการสนทนากลุ่มพบว่า ให้ความสำคัญต่อยุทธศาสตร์ด้านการบริหารของเทศบาล การปรับปรุงระเบียบให้เอื้อต่อการดำเนินงาน การมีส่วนร่วมจากภาคประชาชน การสร้างเสริมคุณธรรมจริยธรรมแก่ผู้บริหาร สมาชิกสภาเทศบาล ข้าราชการ และให้ความสำคัญต่อยุทธศาสตร์การอนุรักษ์ทรัพยากรและพลังงานจากระดับมาตรการการดำเนินงานไปสู่การประกาศนโยบายสำคัญในการพัฒนาท้องถิ่น

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลควรมีการกำหนดเป็นนโยบายในการจัดตั้งคณะกรรมการทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องและประชาชนในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติงาน เริ่มตั้งแต่การกำหนดแผน การพัฒนา การวางแผนการพัฒนา การดำเนินงานตามแผน รวมไปถึงการตรวจสอบผลการปฏิบัติงาน
2. องค์การบริหารส่วนตำบลควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้เข้าใจในนโยบายของผู้บริหาร กฎ ระเบียบ ตัวชี้วัดเกี่ยวกับการบริหารงบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้าง และการจัดทำข้อบัญญัติงบประมาณต่าง ๆ อยู่เสมอ
3. องค์การบริหารส่วนตำบลควรมีนโยบายให้ประชาชนหรือตัวแทนประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงบประมาณอย่างแท้จริง ไม่ว่าจะเป็นการจัดทำข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายหรืออื่น ๆ รวมทั้งการตรวจสอบผลการปฏิบัติงาน
4. องค์การบริหารส่วนตำบลควรมีการปรับปรุงระบบข้อมูลสารสนเทศของหน่วยงานให้ถูกต้องและเป็นปัจจุบัน เพื่อสะดวกต่อการใช้งาน
5. ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลควรสร้างจิตสำนึกให้แก่บุคลากรในปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเป็นธรรม มีจิตสำนึกในการให้บริการ โดยยึดถือประชาชนเป็นสำคัญ มีความกระตือรือร้นที่จะแก้ไขปัญหา มีความจริงใจ ติดตามปัญหาอย่างจริงจังต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับประชาชน
6. องค์การบริหารส่วนตำบลควรให้ประชาชนหรือตัวแทนประชาชนได้มีส่วนร่วมในการให้ข้อเสนอแนะเพื่อที่จะได้นำข้อเสนอแนะต่าง ๆ มาปรับใช้ในการบริหารงาน

บรรณานุกรม

- กัญญา วงศ์อุดร. (2549). *การสร้างวัฒนธรรมองค์กร กรณีศึกษา: บริษัท เอสซี แอสเสทคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)*. (วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต ตีพิมพ์). สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.
- โกวิทย์ พวงงาม. (2559). *การปกครองท้องถิ่นไทย: หลักการและมิติใหม่ในอนาคต* (พิมพ์ครั้งที่ 9 แก้ไขเพิ่มเติม). กรุงเทพฯ: วิญญูชน.
- จิตติ กิตติเลิศไพศาล. (2550). *ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของการ: กรณีศึกษาเทศบาลเมืองและเทศบาลนคร*. (วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต ตีพิมพ์). สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.
- เทพเทวา คงมะกล้า. (2553). *ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลในเขตอำเภอสรรคบุรี จังหวัดชัยนาท*. (ภาคนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม, กรุงเทพมหานคร.
- วิรัช วิรัชนิการวรรณ. (2552). *การบริหารจัดการของหน่วยงานของรัฐ: การวิเคราะห์เปรียบเทียบตัวชี้วัด*. กรุงเทพฯ: โพรเพช.

- ศรีสกุล เจริญศรี. (2558). *ธรรมาภิบาล วัฒนธรรมองค์การกับประสิทธิภาพของการของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ*. (ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต ตีพิมพ์). วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีปทุม, กรุงเทพมหานคร.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. (2555). *หลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) พ.ศ.2555*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์คณะรัฐมนตรี.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (ม.ป.ป.). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544)*. สืบค้นจาก <http://www.nesdb.go.th/Default.aspx?tabid90>.
- สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรี. (2562). *ข้อมูลพื้นฐานและผลงานของ อบท. ในสังกัดจังหวัด*. สืบค้นจาก <http://phetchaburilocal.go.th/public/ckpv/data/list/menu/287>.
- สุรเชษฐ์ คะสุตใจ. (2553). *ความสัมพันธ์ระหว่างธรรมาภิบาลกับประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดนครพนม*. (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, สกลนคร.
- อริย์ธัช แก้วเกาะสะบ้า. (2561). *หลักธรรมาภิบาลในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560*. กรุงเทพฯ: สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.
- Cooke, R. A., & Lafferty, J. C. (1989). *Organizational culture in ventory*. Plymouth MI: Human Synergistic.
- Cronbach, L. J. (1970). *Essentials of Psychological Test* (5th ed.). New York: Harper Collins.
- Schein, E. H. (1991). *Organization Culture and Leadership* (2nd ed.). San Francisco: Jossey-Bass. Publishers.
- Taro, Yamane. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis* (3rd ed.). New York: Harper and Row Publications.